

Publicerad 2018-04-29 14:19 av BenGust

Insikt djupnar vartefter

När General von Döbeln steg ner från sitt porträtt

och en damm av insikt började strömma ut

gled stora delar av historien ur våra händer.

Ugglade och gick på medan rummets komplexitet

djupnade vartefter. Genomborrade det skymningslila

bort mot tunet med det inglasade tornet. Inget besked.

Ånyo hördes ugglorna ösa ur sig sagogrumlet och

förse sig med skygglappar mot oss skränfockars

villfarelser. Tillförsikt tycktes något vi bragt om livet.

Förgäves sökte gemene man tyda trendsättarnas trick

med skuggor och knytt, men allt förblev subtiliteter.

Inget kunde förmå tiden att hålla sig inom ramarna.

Inom kort skulle svettångern och de rastlösas sömn

inte bära några tak. Ej ens själsvänder skulle ge oss

parkettplats inför det multiresistenta och onämnbara.

Någon kappvändervind existerade ej längre. Nu var vi

våra roller och skulle så förbli. Troligen hade vi återvänt

till den punkt vi lämnat, eller bara glömt stiga av.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BenGust med Poeter.se id #90554 innehar upphovsrätten